

**Register Belastingadviseurs (RB)
Raad van Tucht**

Uitspraak

Klachtnummer: 509-2015

Inzake:

De heer A contactambtenaar AWR bij Belastingdienst/kantoor XX, in deze handelend met machtiging van de Directeur-Generaal van de Belastingdienst te Y kantoor houdende te X, verder te noemen “klager”;

contra:

de heer B wonende te Y, verder te noemen “beklaagde”.

Klacht:

- 1.1 De klacht is ingediend door klager bij brief van 14 september 2015. Aan het klaagschrift is 1 bijlage gehecht. De klacht houdt (zakelijk weergegeven) het volgende in:

beklaagde heeft gehandeld in strijd met artikel 1 van het Reglement Beroepsuitoefening Register Belastingadviseurs omdat beklagde zich niet heeft gehouden aan de (fiscale) wet- en regelgeving ten aanzien van zijn eigen aangiften en die van de vennootschap waarvan hij thans directeur-groootaandeelhouder is en van welke vennootschap hij in de jaren voorafgaande aan zijn directeur-groot aandeelhouderschap belastingadviseur was. De Belastingdienst heeft vanwege de verwijtbare gedragingen van beklagde een aanzienlijke schade geleden.
- 1.2 Beklaagde voert verweer bij brief van 30 november 2015. Aan dit verweerschrift zijn diverse bijlage gehecht, totaal betreffende 41 pagina's.
- 1.3 Klager repliceert bij brief van 14 januari 2016 met 2 bijlagen.
- 1.4 Beklaagde heeft gedupliceerd bij brief van 23 mei 2016. Bij dupliek zijn geen bijlagen gevoegd.
- 1.5 De hierboven bedoelde stukken worden, voor zover van belang, als hier woordelijk herhaald en ingelast beschouwd.

Bevoegdheid:

- 2.1 Krachtens de statuten van de vereniging Register Belastingadviseurs (RB) zijn de leden van de vereniging onderworpen aan de tuchtrechtspraak.
- 2.2 Beklaagde is lid van de vereniging RB en is derhalve aan de tuchtrechtspraak van RB onderworpen.
- 2.3 De Raad van Tucht is derhalve bevoegd deze klacht te behandelen.

Ontvankelijkheid:

- 3.1 Het reglement op de tuchtrechtspraak van RB voorziet in de mogelijkheid dat de Directeur-generaal van de Belastingdienst of een door hem gemachtigde individuele ambtenaar van de Belastingdienst een klacht indient tegen een lid van de vereniging RB. Van het verlenen van volmacht door de Directeur-generaal van de Belastingdienst aan klager is aan de Raad genoegzaam bewijs geleverd. De klacht betreft een gebeurtenis/gebeurtenissen die zich niet langer dan drie jaar voor de datum van ontvangst van de klacht heeft/hebben voorgedaan. Klager is krachtens het reglement op de tuchtrechtspraak vrijgesteld van het betalen van een waarborgsom. Dit brengt met zich mee dat aan de betreffende artikelen van het van toepassing zijnde Reglement is voldaan.
- 3.2 De klacht betreft (mede) een handelen of nalaten van een lid van de vereniging RB.
- 3.3 Klager zal derhalve in de klacht worden ontvangen.

Behandeling ter zitting:

- 4.1 De klacht is door de Raad behandeld op de zitting van 22 juni 2016 te Culemborg.

Verschenen de heer A (klager) in persoon, vergezeld door de heer C, fraudeambtenaar bij de Belastingdienst tevens buitengewoon opsporingsambtenaar.

Beklaagde is niet tijdens de mondelinge behandeling verschenen. De Raad heeft besloten de zaak toch mondeling te behandelen en overweegt daartoe het volgende.

Beklaagde heeft tijdig de oproep voor de zitting ontvangen en eerder aan het secretariaat medegedeeld te zullen verschijnen.

Beklaagde heeft op 21 juni 2016 per e-mail aan het secretariaat van de Raad medegedeeld dat hij niet tijdens de mondelinge behandeling zou kunnen verschijnen. Beklaagde geeft hiervoor een reden die medische van aard is. In de e-mail van 21 juni 2016 bevestigt beklagde dat hij nog (medische) bewijsstukken zal sturen aangaande zijn onmogelijkheid te verschijnen.

Alhoewel beklagde met zijn e-mail van 21 juni 2016 mogelijk heeft beoogd uitstel te verkrijgen voor de mondelinge behandeling vraagt beklagde dat niet expliciet in de betreffende e-mail.

Het op 22 juni 2016 door beklagde aan het secretariaat van de Raad gezonden bewijsstuk is naar het oordeel van de Raad niet voldoende overtuigend om aan te nemen dat beklagde niet kon verschijnen en de Raad ziet derhalve geen reden om af te zien van het op 22 juni 2016 ter zitting behandelen van de klacht.

Ten aanzien van de dupliek overweegt de Raad als volgt. Het secretariaat heeft beklagde uitgenodigd om tijdig te dupliceren. Vast staat dat beklagde niet binnen de daartoe gestelde termijn van dupliek heeft gediend.

Tijdens de mondelinge behandeling heeft de Raad aan klager gevraagd of er bezwaar bestaat om de dupliek als gedingstuk op te nemen.

Nu klager uitdrukkelijk heeft verklaard tegen het in behandeling nemen van de dupliek geen bezwaar te hebben heeft de Raad bepaald dat de dupliek deel uitmaakt van de gedingstukken.

Klager heeft zijn standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota en klager heeft vragen van de Raad beantwoord. De pleitnota wordt aan de gedingstukken toegevoegd. Kopie van de pleitnota zal aan beklagde worden toegezonden.

Aan de hiervoor genoemde e-mailberichten van 21 juni 2016 en 22 juni 2016 heeft beklagde nog een nadere toelichting op zijn verweer toegevoegd. De Raad zal deze nadere toelichtingen echter buiten beschouwing laten nu deze niet overeenkomstig het reglement en niet tijdig zijn ingediend.

Feiten:

- 5.1 Beklaagde is belastingadviseur. Beklaagde heeft (o.a.) werkzaamheden uitgevoerd voor vennootschappen die eigendom waren van mevrouw D. Beklaagde heeft met mevrouw D een affectieve relatie gehad. De relatie is inmiddels verbroken.

Beklaagde heeft in of omstreeks augustus 2013 alle aandelen overgenomen die mevrouw D hield in de besloten vennootschap (thans genaamd) E.

De Belastingdienst heeft een onderzoek ingesteld zowel bij de eenmanszaak van beklagde als bij de besloten vennootschap E.

De Belastingdienst komt op grond van het door de Belastingdienst ingestelde onderzoek tot de conclusie dat beklagde voor zijn eigen onderneming (opzettelijk) onjuiste aangiftes IB en OB heeft gedaan over meerdere jaren.

De Belastingdienst komt op grond van de door de Belastingdienst ingestelde onderzoeken tot de conclusie dat beklagde de administratie heeft gevoerd van E (zowel voordat beklagde alle aandelen heeft overgenomen als daarna) en dat beklagde in de periode dat hij geen aandeelhouder was verwijtbaar onjuiste aangiftes OB heeft gedaan.

Standpunten van partijen (zakelijk en samengevat weergegeven)

- 6.1 Standpunt klager.

Eenmanszaak van beklagde.

Klager legt aan zijn klacht ten grondslag dat beklaagde tijdens het onderzoek van de Belastingdienst over de jaren 2010 tot en met 2014 (administratieve) werkzaamheden heeft verricht voor de vennootschappen van zijn partner. De door beklaagde uitgeschreven facturen (voor het verrichten van deze werkzaamheden) heeft beklaagde niet in zijn aangiften inkomstenbelasting vermeld en de verschuldigde omzetbelasting heeft hij niet op de aangiften omzetbelasting vermeld en ook niet afgedragen.

Als huidige directeur-groootaandeelhouder van D is beklaagde ook verantwoordelijk voor de niet afgedragen omzetbelasting en de ten onrechte geclaimde voordruk in deze vennootschap. Dit speelde evenwel vóór zijn aandeelhouderschap, maar in die tijd was hij wel degene die de administratie voerde en de aangiften omzetbelasting indiende.

De Belastingdienst heeft een aanzienlijke schade geleden in de afgelopen jaren. In de klacht geeft klager een nadere uitwerking van de hoogte van de volgens de Belastingdienst geleden schade.

De Belastingdienst concludeert dat is komen vast te staan dat beklaagde zijn eigen aangiften inkomsten- en omzetbelasting in de jaren 2012, 2013, en 2014 opzettelijk onjuist heeft gedaan. Daarnaast heeft beklaagde als belastingadviseur van E opzettelijk onjuiste aangiften omzetbelasting in de jaren 2012, 2013 en 2014 ingediend.

Beklaagde heeft de door hem aan de ondernemingen van zijn vriendin verzonden declaraties bij de betreffende ondernemingen als kosten geboekt en de omzetbelasting als voordruk in mindering gebracht. Beklaagde heeft echter de betreffende declaraties niet opgenomen in zijn eigen aangiften inkomstenbelasting en evenmin de in de declaraties opgenomen omzetbelasting aangegeven en afgedragen.

In 2013 heeft beklaagde middels een tweetal nota's nagefactureerd over de jaren 2010 en 2011. Deze omzet is evenmin opgenomen in zijn administratie over de jaren 2010 en 2011.

In 2014 heeft beklaagde creditnota's opgemaakt voor alle facturen die hij heeft gestuurd aan de ondernemingen van zijn vriendin over de jaren 2011 tot en met 2013 en creditnota's verzonden voor de facturen over de maanden januari en februari en maart 2014.

Beklaagde heeft in verband met deze creditering over het tweede kwartaal 2014 een teruggaveverzoek ingediend voor een bedrag van € 27.192. De Belastingdienst zal niet overgaan tot uitbetaling van genoemd bedrag.

De Belastingdienst heeft kopie van de betreffende creditnota's ontvangen van de advocaat van mevrouw D. De Belastingdienst stelt vast dat de creditnota's die zich in de administratie van beklaagde bevinden en de creditnota's die de Belastingdienst heeft ontvangen van de advocaat van mevrouw D van elkaar afwijken. De afwijking is tekstueel voor zover betreft het woord "creditnota" en de vermelde omzetbelastingnummers op de creditfacturen zijn niet hetzelfde. Voorts valt op dat de factuurnummers meerdere malen worden gebruikt.

De Belastingdienst stelt zich op het standpunt dat er geen sprake is van een reële

creditering. De eerder verzonden facturen/declaraties voor verrichte werkzaamheden zijn betaald. Niet is gebleken dat de creditnota's zijn terugbetaald.

Samengevat en zakelijk weergegeven heeft beklaagde (volgens de rapportage van de Belastingdienst) de navolgende bedragen niet opgenomen in zijn eigen aangiften inkomstenbelasting: over 2010 een bedrag van € 41.270 wegens nagefactureerd, over 2011 een bedrag van € 29.185 wegens niet opgenomen wel verzonden declaraties en tevens een bedrag van € 35.060 wegens nagefactureerd, over 2012 een bedrag van € 52.380 wegens niet opgenomen doch wel verzonden declaraties, over 2013 een bedrag van € 52.075 wegens wel verzonden doch niet opgenomen declaraties.

De aangiftes omzetbelasting van beklaagde sluiten niet aan op de administratie, de omzetbelasting begrepen in de facturen aan de ondernemingen van mevrouw D zijn niet in de aangiften omzetbelasting van beklaagde begrepen.

Over de periode 2010 t/m juni 2014 zal de Belastingdienst naast de navordering inkomstenbelasting een naheffingsaanslag omzetbelasting opleggen voor een bedrag van € 35.470 als gevolg van het voorgaande.

E.

De Belastingdienst heeft een onderzoek ingesteld bij E. De Belastingdienst stelt voorop dat beklaagde de administratie voerde voor (onder andere) deze vennootschap en dat beklaagde de aangiftes omzetbelasting voor deze vennootschap heeft gedaan.

Beklaagde heeft tijdens het gesprek op 5 december 2014 aan de betreffende controle-ambtenaar van de Belastingdienst medegedeeld dat hij (beklaagde) de aangiften omzetbelasting van E verzorgde.

De Belastingdienst stelt in het onderzoeksrapport vast dat in de administratie van E inkoopfacturen voorkomen afkomstig van een buitenlandse leverancier. Op deze facturen is uitdrukkelijk geen omzetbelasting vermeld. In de administratie is echter wel omzetbelasting aan deze facturen "toegerekend" en bij de aangiftes omzetbelasting is deze toegerekende omzetbelasting als voordruk in mindering gebracht. Volgens het controlerapport betreft de ten onrechte als voordruk opgenomen omzetbelasting totaal een bedrag van € 108.992.

Voor de maand mei 2014 is er verzocht om een teruggave van € 28.734. Beklaagde heeft aan de Belastingdienst medegedeeld dat deze aangifte is ingediend toen hij was opgenomen in een instelling. Hij heeft aangegeven dat hij deze suppletie per abuis op naam van E heeft gesteld. Het betrof volgens hem de omzetbelasting begrepen in de creditnota's welke door hem zijn verstuurd. De Belastingdienst is van mening dat de creditnota's niet reëel zijn en stelt vast dat als er al sprake is van reële creditnota's waarop omzetbelasting teruggegeven kan worden deze geen betrekking hebben op E maar op de eenmanszaak van beklaagde.

Mevrouw D heeft de aandelen in E overgedragen aan beklaagde. Tot aan de overdracht van de aandelen werden er door beklaagde diverse werkzaamheden ten behoeve van de ondernemingen van mevrouw D verricht.

Beklaagde heeft verklaard dat overdracht van de aandelen mede was ingegeven door een claim van F op E van ruim € 150.000.

Samenvatting klacht

Klager stelt dat cliënten er van uit moeten kunnen gaan dat een Register Belastingconsulent/adviseur kwaliteit levert en integer handelt. Klager is van mening dat beklagde niet voldoet aan deze door het Register Belastingadviseurs gestelde eisen.

6.2 Standpunt beklagde.

In zijn verweer van 30 november 2015 bevestigt beklagde dat hij in de periode 2010 tot en met maart 2014 administratieve werkzaamheden heeft verricht voor zijn vriendin, hij ontkent dat de betreffende vriendin zijn fiscale partner zou zijn.

Beklaagde bevestigt dat hij op 13 augustus 2013 van zijn vriendin de besloten vennootschap G heeft overgenomen. (*Toevoeging van de Raad: Na naamswijziging is de betreffende BV thans genaamd E*)

Beklaagde ontkent en betwist dat hij de aangiften omzetbelasting voor G. heeft verzorgd. Beklaagde stelt dat de aangiftes werden gedaan door de ondernemer zelf te weten zijn vriendin mevrouw D.

Beklaagde stelt in zijn verweer dat hij zijn vriendin een aantal officiële brieven heeft gezonden waarin hij haar voor eventuele gevolgen heeft gewaarschuwd. Hij verklaart in zijn verweer dat hij een kopie van de betreffende brieven in het geding zal brengen. De Raad stelt echter vast dat beklagde geen enkele brief als bewijs in het geding heeft gebracht.

Beklaagde heeft in het tweede kwartaal van 2014 handelingen verricht waarvan hij erkent dat deze niet juist zijn. Hij stelt dat hij toen hij deze aangiftes deed was opgenomen in de kliniek van H te X. Hij was, volgens zijn zeggen, erg in de war en door de toegediende medicatie niet in staat om helder na te denken.

Beklaagde stelt dat de Belastingdienst geen schade heeft ondervonden omdat de Belastingdienst de door beklagde privé teruggevorderde omzetbelasting niet heeft uitgekeerd en evenmin heeft verrekend.

Beklaagde verweert zich vervolgens met de stelling dat hij bezwaar heeft ingediend tegen de opgelegde navorderingsaanslag inkomstenbelasting. Beklaagde geeft aan dat hij een kopie van het bezwaarschrift in het geding heeft gebracht. De raad heeft die stukken echter niet aangetroffen. Beklaagde stelt zich in dat bezwaar op het standpunt dat er sprake is geweest van een loondienstverband.

Beklaagde stelt dat als zijn bezwaar wordt toegewezen alle inkomstenbelastingclaims wegvallen en dat alsdan de vennootschap waarmee het dienstverband zou hebben bestaan de in rekening gebrachte werkzaamheden moet verlonen en de vennootschap daarover loonbelasting en premies moet afdragen.

Beklaagde stelt dat hij nog een vordering heeft op mevrouw D. Dit betreft o.a. de betaling van facturen over de kalenderjaar 2010 en 2011 welke zijn nagefactureerd in 2013 alsmede bedragen die beklaagde zegt ter leen te hebben verstrekt aan mevrouw D.

Beklaagde maakt melding van inbraak in zijn kantoor. Bij deze inbraak zou mevrouw D computers, printers, alle bescheiden met betrekking tot geldleningsovereenkomsten, brieven gericht aan mevrouw D inzake haar handelwijze met betrekking tot het verzorgen van de aangiften omzetbelasting voor G/E hebben ontvreemd.

Beklaagde stelt dat vlak na de relatiebreuk op 1 april 2014 aan hem duidelijk is geworden dat mevrouw D niet zou overgaan tot het betalen van de aan beklaagde nog toekomende facturen dan wel tot betaling van de doorbeklaagde aan mevrouw D verstrekte geldleningen.

Beklaagde schrijft in verweer : *“Begin april heb ik - in enige paniek - D creditnota's toegezonden teneinde het gemis aan belastinginkomsten te vermijden. Blijkens de brief van de advocaat van mw. D mocht ik de stellige indruk krijgen dat de creditnota's in de administratie van D waren verwerkt.”.*

Beklaagde stelt vast dat bij de controle van de Belastingdienst is gebleken dat mevrouw D de creditnota's niet in haar administratie heeft verwerkt.

Beklaagde stelt dat als hij al aangiftes had gedaan -zonder de creditnota- desnoods via suppletie- hij deze niet zou kunnen afdragen daar hij niet beschikte over de liquide middelen om dat te doen.

Beklaagde stelt dat het verzenden van de creditnota's hem enige lucht gaf daar hij dan geen suppletie aangiften voor de omzetbelasting behoefde te doen en ook de door hem ingezonden aangiften inkomstenbelasting over de jaren 2012 en 2013 juist zouden zijn.

Beklaagde geeft bij dupliek aan dat hij tijdens zijn bezoek aan de Belastingdienst te X aldaar in beschonken toestand aanwezig was. Beklaagde is van mening dat het zorgvuldigheidbeginsel met zich meebrengt dat de Belastingdienst hem toen niet had mogen horen.

Beklaagde stelt voorts dat bij het bezoek aan de Belastingdienst X een buitengewoon opsporingsambtenaar aanwezig was en dat de Belastingdienst hem had moeten mededelen dat hij zich op zijn zwijgrecht had kunnen beroepen.

Beklaagde verweert zich met de stelling dat de Belastingdienst geen schade heeft geleden dan wel dat de schade voor de Belastingdienst aanzienlijk minder groot is dan door de Belastingdienst gesteld.

Beoordeling van overwegingen van de Raad.

- 7.1 De Raad overweegt voor zover relevant in het kader van de beoordeling van de klacht aan de hand van de schriftelijke stukken en aan de hand van het verhandelde tijdens de mondelinge behandeling als volgt.
- 7.2 De Raad zal eerst ingaan op de klacht voor zover deze betrekking heeft op het handelen van de klaagde binnen zijn eigen eenmanszaak.

De Raad stelt vast dat beklagde niet ontkent of betwist dat hij door hem verzonden nota's niet in zijn aangiftes heeft betrokken. De Raad stelt vast dat beklagde evenmin verweer voert ten aanzien van de bedragen die de Belastingdienst als correcties noteert in het controlerapport.

De Raad stelt vast dat het aan de Belastingdienst verzwijgen van inkomsten/het niet opnemen van (zeer substantiële) bedragen in de aangifte inkomstenbelasting door een belastingconsulent/adviseur, die ter zake deskundig behoort te zijn, niet anders kan worden geduid dan dat dit verzwijgen opzettelijk plaatsvond dan wel dat de verzwijging in elk geval kan worden geduid als zeer grove nalatigheid.

Reeds op grond hiervan blijkt naar het oordeel van de Raad dat beklagde zich niet heeft gedragen zoals van een eerlijk, zorgvuldig en behoorlijk handelend belastingadviseur mag worden verwacht.

Beklagde verweert zich met de stelling dat geen correctie dient plaats te vinden van de door hem opgegeven inkomsten omdat beklagde in het kader van zijn werkzaamheden voor de ondernemingen van mevrouw D moet worden geacht in loondienst te zijn geweest. Beklagde voegt hieraan toe dat de Belastingdienst derhalve geen schade lijdt.

De Raad kan beklagde in dit verweer niet volgen. Uit de aan de Raad ten dienste staande documenten kan niet anders worden afgeleid dan dat beklagde als zelfstandig (belasting) adviseur werkzaam was.

Vast staat dat beklagde voor zijn verrichte werkzaamheden facturen heeft verzonden. Uit het verzenden van facturen kan niet anders worden afgeleid dan dat beklagde ten tijde van het verzenden van de facturen zelf van mening was dat er geen sprake was van enig dienstverband.

Beklagde heeft aangifte gedaan bij de politie van de inbraak in zijn kantoor. Beklagde heeft een kopie van de aangifte in het geding gebracht; de aangifte is opgesteld op 15 mei 2014. Beklagde heeft aan de politie verklaard: “ *ik was dus zelfstandig ondernemer die niet in loondienst is.*”

De Raad acht de ommezwaai van beklagde met betrekking tot de kwalificatie van zijn relatie tot zijn opdrachtgever onbegrijpelijk en in strijd met de wijze waarop een belastingadviseur behoort te handelen. De ommezwaai is kennelijk ingegeven door de onmogelijkheid van beklagde de navordering inkomstenbelasting daadwerkelijk ook te betalen.

De Raad acht het zeer kwalijk dat een belastingadviseur creditnota's opstelt louter om aan betalingsverplichtingen jegens de Belastingdienst te ontkomen. De Raad acht het zeer kwalijk dat een belastingadviseur de in de creditnota's opgenomen omzetbelasting als voordruk bij de Belastingdienst terugvraagt terwijl de omzetbelasting over de eerder verzonden debet nota's bewust niet is afgedragen.

Beklaagde erkent in zijn verweer dat de belastingaangiftes die hij begin 2014 heeft gedaan onjuist zijn maar verweert zich met de stelling dat hij toen was opgenomen en in de war was. De Raad passeert dit verweer nu beklagde deze stelling niet nader heeft onderbouwd met bewijsstukken. Het had op de weg van beklagde gelegen met bewijsstukken te komen waaruit had kunnen blijken dat hij voor zijn handelen mogelijk niet verantwoordelijk kon worden gehouden.

De Raad stelt vast dat beklagde niet ontkent of betwist dat er verschillende versies van dezelfde creditering in omloop zijn gebracht en hij ontkent en betwist evenmin dat de nummering van de facturen niet correct is. De Raad acht het handelen van beklagde zeer kwalijk.

Beklaagde stelt bij dupliek dat hij tijdens zijn bezoek aan de Belastingdienst te X aldaar in beschonken toestand aanwezig was. Beklaagde is van mening dat het zorgvuldigheidbeginsel met zich meebrengt dat de Belastingdienst hem toen niet had mogen horen. De Raad kan beklagde in deze niet volgen. Het gaat niet aan dat beklagde de verantwoordelijkheid voor en de gevolgen van zijn dronkenschap afwentelt op een ander. Beklaagde is en blijft volledig verantwoordelijk voor zijn eigen handelen. Een behoorlijk handelend belastingadviseur dient te voorkomen dat hij in het kader van zijn werkzaamheden in beschonken toestand komt te verkeren.

7.3 Ten aanzien van E.

Het meest verstrekkende verweer van beklagde is dat hij de administratie niet heeft gevoerd en dat hij de aangiftes omzetbelasting voor E niet heeft gedaan, de aangiftes zouden zijn gedaan door mevrouw D.

Uit de door de Belastingdienst opgestelde en in het geding gebrachte controle rapporten blijkt dat de Belastingdienst zich op het standpunt stelt dat beklagde wel degelijk de administratie voerde voor de vennootschappen van mevrouw D, waaronder E en dat beklagde de aangiftes heeft gedaan.

Desgevraagd heeft klager tijdens de mondelinge behandeling verklaard dat de betreffende ambtenaar de controle rapporten eerst in concept aan beklagde heeft toegezonden. Beklaagde had de gelegenheid op de inhoud te reageren. Beklaagde heeft ten aanzien van de vaststelling dat hij in de periode dat mevrouw D aandeelhouder was van E de administratie van E heeft gedaan en de aangiftes heeft verzorgd niet gereageerd.

Klager verklaart bij repliek dat beklagde tijdens het gesprek op 5 december 2015 zelf heeft verklaard dat hij de aangiftes verzorgde. Beklaagde verweert zich met de mededeling dat hij door de Belastingdienst op zijn zwijgrecht gewezen had moeten worden en dat dit niet is gebeurd. Beklaagde vermeldt de aanwezigheid van een buitengewoon opsporingsambtenaar bij het gesprek.

Bij de mondelinge behandeling is verschenen de heer C, buitengewoon opsporingsambtenaar, die desgevraagd heeft verklaard dat hij degene was die aanwezig was bij het bewuste gesprek en dat hij beklagde wel degelijk de cautie heeft gegeven.

De Raad is van oordeel dat in voldoende mate is komen vast te staan dat beklagde wel de administratie van E voerde en ook de aangiftes heeft gedaan.

Bovenstaande brengt met zich mee dat beklagde volledig verantwoordelijk is voor zijn handelen. Aan beklagde moet het doen van onjuiste aangiftes omzetbelasting worden toegerekend en beklagde moet hiervoor verantwoordelijk worden gehouden. Nader uitgewerkt en samengevat betreft dit (in elk geval) het bewust bij de vennootschap als voordruk opnemen van omzetbelasting in de door beklagde aan de vennootschap verzonden facturen waarvan beklagde zelf de omzetbelasting niet heeft afgedragen en het bewust en in strijd met de geldende regels als voordruk opnemen van omzetbelasting in facturen afkomstig van een buitenlandse leverancier waarop geen omzetbelasting is vermeld.

De Raad acht de door beklagde zelf opgegeven reden voor het verzenden van de meergenoemde creditnota's bedenkelijk. De mededeling van beklagde kan niet anders worden geduid dan dat de creditnota's geen objectief zakelijk te rechtvaardigen grondslag hebben. Beklaagde heeft verklaard het oogmerk te hebben gehad door het opmaken en verzenden van creditnota's aan betalingsverplichtingen te ontkomen. Daarenboven heeft hij zelfs gelden willen ontvangen waarop hij geen recht had.

De Raad stelt voorts op grond van de verklaringen die beklagde hieromtrent zelf heeft gedaan vraagtekens bij de moraliteit van beklagde. De Raad heeft reden om aan te nemen dat de overname van de aandelen in E niet is ingegeven door zakelijke overwegingen maar slechts tot doel had een grote crediteur (in casu F) het nakijken te geven. Sinds de overname heeft de vennootschap geen activiteit meer ontplooid.

Bovenstaand handelen is in strijd met de Nederlandse wet- en regelgeving en is in strijd met de eer en waardigheid van het beroep van belastingadviseur. Beklaagde heeft zijn werkzaamheden niet op een eerlijke, zorgvuldige en behoorlijke wijze verricht en heeft derhalve klachtwaardig gehandeld.

De Raad acht op grond van al het voorgaande het klachtwaardig handelen van

beklaagde dusdanig ernstig dat naar het oordeel van de Raad de maatregel van roeyement passend is.

Uitspraak

- 8.1 Klager worden in zijn klacht ontvankelijk verklaard.
- 8.2 De klacht wordt gegrond verklaard.
- 8.3 Het lidmaatschap van beklagde van de vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg wordt geroyeerd met inachtneming van artikel 6-4b van de statuten van RB.
- 8.4 De kosten worden vastgesteld op € 1.500. Vastgesteld wordt dat deze kosten ten laste van beklagde komen. Beklaagde dient het bedrag ad € 1.500 uiterlijk binnen 14 dagen na het in kracht van gewijsde gaan van deze uitspraak over te maken op rekening IBAN NL92ABNA0435168355 t.n.v. RB te Culemborg o.v.v. klachtnummer 509-2015
- 8.5 Deze uitspraak kan, voor zover het de namen van partijen betreft geanonimiseerd, worden gepubliceerd.

Deze uitspraak is gedaan door mr. D.H. Sloof plv. voorzitter, mr. drs. R.E.M. van der Velden RB lid, en R. Cohen RB plv. lid en wordt ondertekend op 6 juli 2016 door de voorzitter conform het van toepassing zijnde Reglement.

Voorts wordt conform het van toepassing zijnde Reglement vermeld dat binnen twee maanden na de dagtekening van deze uitspraak beroep kan worden ingesteld door klager, door beklagde en door het bestuur van de vereniging RB door indiening van een met redenen omkleed beroepschrift bij de Raad van Beroep. Een afschrift van de beslissing waartegen het beroep is gericht dient te worden bijgevoegd.

Het adres van de Raad van Beroep is Postbus 333, 4100 AH Culemborg.

Deze uitspraak wordt toegezonden aan klager en beklagde. Een kopie van deze uitspraak wordt toegezonden aan het bestuur van de vereniging Register Belastingadviseurs te Culemborg.